

תת"ע (ירושלים) 6354-12-21 - אליהו בלוי נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 6354-12-21 - אליהו בלוי נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 6354-12-21

אליהו בלוי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[20.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר המבקש ביום 08.01.2023.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 50251390675 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 03.12.2021 של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961, ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.

3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 23 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

4. המבקש טען כי לא ידע על מצב התיקים, הדיונים ופסק הדין, וכי לא ידע שעליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו. בנוסף הודה המבקש כי התנהל ברשלנות שנובעת מתקופה קשה שעוברת עליו.

5. עוד טען המבקש כי הוא במצב כלכלי קשה וכי אינו יכול לעבוד ללא רישיון הנהיגה שלו, וכי הוא גרוש ואב לילדים והמצב לא מאפשר לו הסדרי ראייה ללא רישיון נהיגה. בנוסף טען כי הוא איבד את ארנקו ואת רישיון הנהיגה שלו ולכן אין ביכולתו להפקיד את הרישיון. המבקש התנצל על טעותו וטען כי הפקדת הרישיון לא נחשבה בגלל עניין טכני. 5. לטענת המשיבה טענותיו של המבקש אינן מוצדקות ולכן יש לדחות את הבקשה. עוד טענה המשיבה כי העונש הוא מידתי ובתוך מתחם הענישה הנוהג ולכן לא מתקיים חשש לעיוות דין.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף מטעם זה בלבד. למעלה מן הצורך בחנתי את טענות המבקש לגופן.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. המבקש טען כי לא ידע על מצב התיק ועל מועדי הדיונים. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענת בא כוחו עו"ד לירון סעד, אשר ביום הדיון אמר כי הודיע למבקש על הדיון, ואף הוצא נגדו צו הבאה.
12. לטענת המבקש הוא התרשל בניהול עניינו. המבקש היה מיוצג על ידי עורך דין ויכול היה להסתייע בו. תחת זאת בחר המבקש להתעלם מבא כוחו ומהחובה המוטלת עליו להתייצב לדיון. בנסיבות אלה איני סבורה כי מדובר בהתרשלות אלא בזילות ההליכים בבית המשפט. למעלה מן הצורך אציין כי גם אם מדובר בהתרשלות, היא לבדה לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליא, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
15. אין די בטענה כי הפסילה עשויה לגרום למבקש לנזק כלכלי ונפשי שכן פרנסתו והסדרי הראיה של ילדיו תלויים ברישיון הנהיגה שלו כדי להביא לביטול פסק הדין שכן המבקש לא הצביע על עיוות דין שעשוי להביא לשינוי תוצאת פסק הדין וזאת נוכח העובדה שלצד העבירה בה הורשע המבקש עומדת פסילת מינימום של 24 חודשים הקבועה בחוק.
16. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש. שיהיו בהגשת הבקשה
17. הבקשה הוגשה בשיהוי של כמעט שנתיים ממתן פסק הדין, וזאת ללא הסבר מספק. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"ה, 20 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.